

SNOEPCGOED EN BITTERBALLEN

(Gevaarlijk snoepgoed)

Kluchtig spel in drie bedrijven

door

MAX ANDREA

bewerking

Roel Box

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SNOEPGOED EN BITTERBALLEN - GEVAARLIJK SNOEPGOED** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAX ANDREA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (4 dames, 4 heren)

John de Goede - vader

Elly - moeder

Trudy - dochter

Gefjon Ketelaar - vriend van Trudy

Opa - vader van John

Ans - late verovering van Opa

Laura Borani - miljonairsdochter

Adriaan Bles - de grote onbekende misdadiger en inspecteur

Decor: een huiskamer. (3 bedrijven ongewijzigd)

Speelduur: avondvullend. (± 95 minuten)

Om de klucht eigentijds te houden, kunnen gebruikte namen van bekende(beroemde) personen, vervangen worden door andere namen, mits zij uiteraard de doelstelling van de gebruikte tekst ondersteunen!

Ook leent het stuk er zich voor om door spitse bevindingen van regisseur én spelers diverse aanpassingen toe te voegen. (het uitbuiten van kleding – attributen – decor en bijvoorbeeld muzikale toevoegingen/geluiden)

Omdat juist het aanbrengen van EIGEN vondsten de sfeer in het stuk sterk bepalen, heb ik er vanaf gezien om deze als “verplicht spel” te beschrijven. De mogelijkheden zijn immers talloos!

Zolang het gedrag én uitspraken van de toneelfiguren maar écht vanuit de personages komen, zal er van gezapigheid en onderbroekenlol absoluut geen sprake zijn!

“Snoepgoed en bitterballen” heeft een duidelijke herkenbare humorlijn. Vele snelle geanimeerde discussies met verwarring en misleiding. Ondanks de dubbele identiteit van de personages, is iedereen een echt figuur van vlees en bloed. Tot aan het eind aan toe, blijft het sprankelen en verrassen! Geen diepzinnige dialogen, maar recht voor zijn raap toneel, dat mede door de verklede personages, lachsalvo’s veroorzaakt.

Veel succes toegewenst.
Roel Box, november 2006.

EERSTE BEDRIJF

(nacht)

LAURA: (*achter toneel*) Nou, hou op, schei uit, straks val ik nog!

JOHN: (*verkleed op als matroos met Laura als een gesluisde oosterse slavin*) Op mijn trouwdag heb ik mijn bruid over de drempel getild en ik zou wel eens willen weten, waarom ik dat nu niet meer zou kunnen. (*waggelend met de zware last*) Schat, je bent nog zo licht als een veertje.

LAURA: (*tipsy*) Jij bent de liefste zeeveroveraar, die ik ooit ontmoet heb. Lieve, lieve zee-ver-rover-raar, luister... ik ben doodop, ik ben moe en ik ben ook nog tipsy, wat vind je daar nou van?

JOHN: Met een kop koffie, hele sterke koffie, ben je zo weer jezelf!

LAURA: Ohhhh, als ik mijn ogen dicht doe, val ik meteen in slaap

JOHN: Ga eerst even zitten, zet ik koffie en komen we weer tot rust. Jij hebt mij vanavond verbaasd, lieve schat. Elke keer, verbaas jij me weer! Weet je; jij was vanavond de ster van het carnavalbal en alle, ik zeg alle kerels waren jaloers op me.

LAURA: Nogal wiedes, want jij bent de allerliefste matroos van alle schepen op de hele wereld (*trekt schoenen uit*) Iedereen keek naar ons, niet één keer, niet twee keer, maar óntelbaar keertjes, net alsof we in de gaten werden gehouden. Alsof ze ons tweetjes niet vertrouwden. Wat hebben we toch heerlijk ge... gehopst vanavond.

JOHN: Zoals wij vanavond gehopst en gezweefd hebben, zo goed heb ik nog nooit met je gedanst én ge...sjansd! Oh, wat lekker was dat! Poeh, nu ik zit voel ik pas dat ik ook moe ben. Nou, ga ik eerst koffie zetten, of doe jij het?

LAURA: Doe...doe jij het maar, ik ben het allemaal even zat!

JOHN: Tot vór na middernacht weet een oosterse slavin mij op allerlei manieren te verleiden, maar eenmaal thuisgekomen, kan ik koffie gaan zetten.

LAURA: Als mijn snoepie koffie gaat zetten, dan is mijn snoepie een schat.

JOHN: Snoepie is vanavond wel een stopwoordje van je..

LAURA: Dat ben je toch? Je bent gewoon een snoepie. Een lekker ding! Ik kan je ook wel zúúrstokje gaan noemen, maar dan zonder zuur! Ik ben gek op stokjes.... en of het er nou eentje met kaneelsmaak is óf een andere smaak, dat kan me niet schelen! Daarna als toetje: Een lekker spekje voor mijn bekje eh... toetje!

JOHN: 't Is voor het eerst, dat je zulke dingen brabbelt, maar zo zie je maar, je bent nooit te oud om te leren, je denkt dat je elkaar kent,

maar plotseling sta je voorverrassingen. Net als die vent die ons tegen wilde houden toen we naar huis gingen, ik heb hem eventjes mooi opzij geduwd! Hij was perplex, wist gewoon niet wat hij zeggen moest. Maar goed dat we er snel vandoor gingen! Hij wilde natuurlijk ook eventjes met je aan de zwier. Nou, mooi niet! Als ze aan een oosterse slavin van een super matroos komen, gebeuren er natuurlijk ongelukken, want ik sla hem, dubbel en dwars de touwen in! Wat zei'ie ook alweer tegen je?..... Dat is helemaal mooi, valt ze zomaar ineens in slaap! Ohoe..... opstaan..... wakker worden!! Op het carnaval onvermoeibaar en thuis geeft ze geen kik meer! Valt gewoon in slaap. Ik had hier best nog wel even gezellig door willen gaan. Als ze nou veel meer gedronken had, dan ik, kan ik er mij nog iets bij voorstellen! Oké, onze glazen hebben van binnen niet droog gestaan en ik voelde me vanavond wel 20 jaar jonger! Het was net alsof ik weer met een schoolvriendinnetje uit was. Mijn lief was vanavond helemaal geweldig! Niks veranderlijker dan een vrouw, zegt men wel eens..... nou vanaf vanavond kan ik dit vol.... volmondig beamen! Misschien gingen we wel te ver, want die twee mannen vlak achter ons, stonden ons steeds te begluren. Steeds als ik hun kant opkeek, leek het wel of ze water zagen branden, net alsof ik met een minderjarige zat te vrijen! Haar over de drempel tillen, dat lukte me best, maar nu moet ze nog naar onze slaapkamer, naar boven, de trap op, onze trap, met 20 treden.

GEFJON: *(gekleed in een sinterklaasachtige outfit, nog lichtelijk benenveld door de drank, komt binnen)* ...Sorry, dat ik stoor maar ik zoek mijn bijpassende hulp, ik dacht dat die hier zou zijn.

JOHN: Wat zegt u? Weet u zeker, dat u niet in het verkeerde huis bent?

GEFJON: Sorry dat ik stoor, ik zoek mijn bijpassende hulp, ik dacht dat die hier zou zijn!

JOHN: Vind je het erg brutaal als ik vraag wie of je bent?

GEFJON: U herinnert zich mij toch wel?

JOHN: Wie zou zich Sinterklaas niet herinneren? Maar ik kan mij niet herinneren, dat ik "Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht", heb gezongen!

GEFJON: U slaat de spijker op zijn kop, die ben ik kwijt!

JOHN: Welke spijker? Wat ben je kwijt? Is er iets bij je op de loop misschien? Ben je je staf kwijt, je zak.... met cadeautjes, of moet ik hier iemand anders dan deze slavin hebben gezien?

GEFJON: Ik zoek mijn knecht, uit Suriname, of eigenlijk een Colombine.

JOHN: Een wat? Een Colombine?

GEFJON: Een Colombine is een franse vrouwtjesclown, maar deze

komt uit Suriname,misschien.

JOHN: Drie huizen verderop woont een psychiater en als je soms weg wilt, de schoorsteen is daar!

GEFJON: (*trekt zijn baard omlaag*) Ik kan me niet voorstellen, dat u me nog steeds niet herkent!

JOHN: Draaf niet zo door! Natuurlijk herken ik je wel. Maar ten eerste; Ik geloof niet meer in Sinterklaas. Ten tweede; Je hoort nu in Spanje te zitten en ten derde; Midden in de nacht wil ik geen vreemde dronken kerel in mijn huis! Vertel het de Kerstman allemaal maar!

GEFJON: Maar ziet u het dan niet? Ik ben Gefjon! En ik ben zo nuchter als..... als een pasgeboren kalf!

JOHN: Het nuchtere valt te betwijfelen en dat je voor een kalf doorgaat; daar zijn we het helemaal overeens! Als ik dan misschien nog even zou mogen weten wie Gefjon is?

GEFJON: Gefjon Ketelaar, toekomstig echtgenoot van uw dochter!

JOHN: De toekomstig wat?? Sinds wanneer gaat mijn dochter trouwen?

GEFJON: Nou eh... kijk, ze trouwt natuurlijk nu nog niet, maar het is wel onze bedoeling en als u ja zegt, dan neem ik haar!

JOHN: Als ik ja zeg?.....dan neem je.....NIKS! Helemaal niks! Ik zeg NEE jongeman, nee nee nee en nog eens nee!

LAURA: (*laat enkele diepe zuchten in haar slaap, brabbelt wat*)

GEFJON: Windt u zich niet zo op, alstublieft! Het komt natuurlijk omdat ik u dit te plotseling meedeel. Als het u morgen beter past, of op een ander tijdstip...dan zegt u vast wel ja. Dan zie ik er ook anders uit. Anders gekleed, bedoel ik.

JOHN: Al kom je als Prins Willem van Oranje, Michiel de Ruyter of Ti Ta Tovenaar, mijn nee blijft nee en zorg dat je nu verdwijnt, voordat ik je in de zak stop SINT! , dus;..... Dag Sinterklaasje, da-ag,da-ag..... (*als Gefjon bijna af is*) Heeft deze goedheiligman misschien nog enig flauw idee wanneer mijn dochter thuiskomt?

GEFJON: Het laatst zag ik haar tijdens de polonaise samen met Harry Potter en daarna was ze zomaar.....plotseling..... verdwenen!

JOHN: Als je nu m'n dochter al kwijt bent, hoe durf je het in je hoofd te halen om daarstraks nog om haar hand te vragen? Je kunt niet eens op haar passen! Wie stuurt haar tijdens een polonaise in de armen van Harry Potter, dat is toch vragen om moeilijkheden?

GEFJON: Dat kwam omdat het zo waanzinnig druk was.

JOHN: En dat is dan zeker weer de schuld van Hans Klok? Jij had niet als Sinterklaas moeten gaan. Als agent 007 had je haar beter kunnen beschermen.

GEFJON: Een goed idee voor het volgend carnavall!

JOHN: Volgend carnaval kan jij je beter als treurwilg verkleden. Ik moet geen klazen in de familie! Jij krijgt van mij de zak! Voor mijn dochter geen heilig kruis of wat dan ook!

GEFJON: Maar meneer....als ik mijzelf ben, privé, dan kent u me niet, echt niet!

JOHN: Mooi, Laten we dat dan maar zo houden.

LAURA: Snoepie.....snoepie.....jij bent een lekkere..... een hele lekkere lollie, ik zal joul.....van top totteeeeeeeeeeeen.....

GEFJON: Wat... wat zei uw vrouw nou?

JOHN: Mijn vrouw zei, dat ze.....eh....slaap heeft....

GEFJON: Volgens mij had ze het over snoep....een lollie....en wil ze u..... van top tot.....

JOHN: Dat eh, dat heb je helemaal verkeerd verstaan, weet je wel dat het drie uur midden in de nacht is! En als mijn dochter straks thuiskomt, dan..... zal ik haar de groeten van je doen! Wegwezen nu! Ga slapen en vergeet niet de deur achter je te sluiten!

LAURA: Zuurstokje... kaneel-kusssssentje.....pepermmuntbal...letje.

GEFJON: Volgens mij heeft ze het weer over snoep!

JOHN: Wat mijn vrouw tegen mij zegt is ónze zaak!

GEFJON: Vorige week zei Trudy, dat uw vrouw mij erg aardig vond. Ik vind, dat u een hele aardige vrouw hebt, meneer de Goede! Ze is in mijn ogen; innemend, belangstellend, lief en uiterst bijdehand!

JOHN: (*verwijzend naar de schoenen van Laura*) Zeker omdat ze vanavond al haar schoentje heeft gezet! Helaas hadden we nog geen wortels en hooi voor het paard in huis en hebben we vergeten te zingen van; zie de maan schijnt door de bomen en van; makkers staakt uw wild geraas! Maar het is nu al over drieën, het is donker buiten en ik heb geen zin om verder nog sinterklaasliedjes te zingen, jij misschien wel, maar ik bedank! Dus opge..... (*geklop in de verte, er klinken stemmen, gejuol èn er klinkt iets als toet-toet*)

GEFJON: Moet ik nu “hoort wie klopt daar” of van de stoomboot gaan zingen?

LAURA: Taai..... popje van me.... suiker..hartje..... (*Opa en Ans stormen binnen, beiden verkled als uit de kluiten gewassen kinderen. Zij is als jongen, hij als meisje*)

OPA: Dit is mijn tweelingbroertje Niels.

JOHN: Pa, alsjeblijft, wie is die dame?

OPA: Dat zei ik toch, Niels!

JOHN: Pa, het is over drieën, midden in de nacht!

GEFJON: Zijn ze uit hun bedje of uit hun wiegje komen rollen?

ANS: Als u iets in onze schoentjes wilt gooien, dan kan dat hoor! Ik heb

maatje 39 en ben gek op dure cadeautjes!

JOHN: Pa, vertel op, wie is deze vrouw!

OPA: Zij is mijn nieuwe broertje en je moet nu niet jaloers zijn. Hoewel...kinderruil is altijd mogelijk. We hebben nu honger en dorst!

JOHN: Pa, je komt met een vreemde vrouw thuis!

OPA: Vreemd? Ik ken haar al de hele avond! En wat mij betreft blijven we voorgoed bij elkaar.

ANS: Janneke en ik laten elkaar niet in de steek! Als jullie ons scheiden, zetten wij het op huilen en schreeuwen we de hele buurt bijelkaar. *(beginnen beiden te blèren)*

JOHN: Houd op, houd op! Jullie maken de hele buurt wakker!

ANS: Ik heb nog nooit een Sinterklaas met een blauwwitte streepjes Piet gezien!

JOHN: Ik ben geen blauwwitte streepjes Piet, ook geen blanke Piet, ik ben gewoon een matroos! Maar Pa, dit kan toch niet! Jij, op jouw leeftijd komt zomaar tegen het ochtendgloren met een vreemde vrouw binnenhuppelen! Wat zullen de burens hier wel niet van zeggen?

OPA: Het interesseert me niet, wat of de burens zullen zeggen!

JOHN: Maar pa, het is al bijna licht, deze dame moet toch naar huis?

OPA: Mijn broertje is geen dame! Ik heb haar bij de kinderopvang van "Blue Circle" opgepikt en mijn bloedeigen Niels blijft bij mij!

JOHN: Maar pa

ANS: Morgenochtend, om negen uur, moet ik pas weer op de crèche zijn, dus hebben we nog even de tijd om met elkaar te spelen! Lief zusje van me, je broertje heeft een verschrikkelijke honger. Plunder alle koelkasten want mijn buik lijkt wel een leeg bankgebouw!

JOHN: Pa, dit kan niet.

OPA: Bij jou niet! Bij mij kan alles!

JOHN: Maar we kennen deze vrouw niet eens. We weten niet wie ze is!

OPA: Ik ook niet, maar iemand die je helemaal kent, daar is niks meer aan. Dit is toch veel leuker? Wat jij Niels? En spreek me niet meer tegen, anders kan je wat mijn betreft; de zak in!

GEFJON: Als ik op vijf december écht voor Sinterklaas speel, wil ik u graag als zwarte Piet!

OPA: Alleen als mijn broertje ook meedoet!

LAURA: Snoepie.....lekker snoepie van me.....

OPA: Wat zegt zij nou?

GEFJON: Snoepie!, ze heeft het over snoepies!

OPA: Sinds wanneer is mijn schoondochter kinds geworden? Ha, ha, ha... Wie vraagt er midden in de nacht om snoep?

JOHN: Ze vraagt niet om snoep pa! Het is als een lief woordje bedoeld. En daar zou u nu niet om moeten lachen, want toen moeder nog leefde zei ze altijd “keuteltje” tegen u.

OPA: Dat is heel wat anders! Een keutel is geen snoepie en een snoepie is geen keutel. Bovendien, het verschil proef je altijd, behalve als je snip verkouden bent! John, jongen ga nu naar de keuken en haal wat te bikken voor ons tweeën en een vers gezet bakkie koffie zal er ook wel ingaan, denk ik zo.

GEFJON: Ja, een kopje koffie gaat er altijd wel in.

JOHN: Niks erin! ERUIT! En wie gaat er uit?

GEFJON: Als u nog in Sinterklaas geloofde, zou u dit niet zeggen.

JOHN: Ik tel tot drie! Eén.....twee...

GEFJON: De vijfde december hebt u spijt!

JOHN: Ik zei; twee...

GEFJON: Oké oké, ik ga al, maar dit had ik niet verwacht. Ik had nooit gedacht dat u zo onredelijk kon zijn!

JOHN: Ik ben niet onredelijk, ik ben baas in eigen huis! Dat ben ik en dat blijf ik! Dus.....

GEFJON: (*vertrekt*) Dus.....krijgt u niets van mij meer in uw schoen.

JOHN: Hij wil met mijn dochter trouwen die baardaap!

GEFJON: (*hoofd tussen de deur*) Morgen, zonder baard, herkent u me niet meer!

JOHN: Ik wil je niet kennen ook!

ANS: Gek hè. Van Sinterklaas krijg ik altijd de kriebels, maar óók een feest'lijk gevoel!

OPA: John wees nou eens lief en maak voor ons tweetjes eens een lekkere uitsmijter. Ik weet dat je daar erg goed in bent.

JOHN: Pa, denk nou eens even na! Het is al bijna ochtend, Elly moet eerst nog naar boven en deze dame, jouw zogenaamd broertje, moet ook nog naar huis!

OPA: Mijn broertje gaat helemaal niet naar huis! We willen nog wat eten en daarna gaan we naar bed!

JOHN: Maar pa, je kunt toch zo maar geen wildvreemde vrouw bij je laten slapen!

OPA: John, hou op met dat moeilijk gedoe van je. Ik ben al jarenlang meerderjarig en ik doe precies wat ik wil en verder Basta! Wat haal jij je in je hoofd? Dacht jij soms Ans slaapt gewoon in mijn bed en ik knap effe een uiltje op deze bank! Helemaal niks om je bezorgd over te maken!

LAURA: Snoepie.....ik heb slaap, ik wil naar bed.

JOHN: Ja schat, ik breng je naar boven.

OPA: En neem op de terugweg dan meteen twee uitsmijters mee!

LAURA: Ik wil geen uitsmij-ter, ik wil naar bed en jij, he..te bliksem van me, moet mij dra..gen.

JOHN: Dragen? Ook dat nog! (*gaan beiden af*)

OPA: Vergeet je de eieren niet?

LAURA: Geen eieren, maar snoe...pieeeeeeeses.!

OPA: Zo gek heb ik Elly nog nooit horen praten. Wat zou ze hebben gedronken?

ANS: Hé Janneke, je zoon, hij is zo onaardig tegen ons!

OPA: Heeft niks te betekenen, zo is ie altijd!

ANS: En niet alleen tegen ons, maar ook tegen Sinterklaas.

OPA: Ik denk dat dát komt, omdat ze hem vroeger eens in de zak hebben willen stoppen!

TRUDY: (*komt op, uitgedost als half pierrot en half zwarte piet met een pruik van kroeshaar*) O Hallo, is Pa hier niet?

OPA: Die brengt je moeder even naar bed.

TRUDY: Naar bed brengen? Is ze ziek dan?

OPA: Nee, dat niet. Maar ze viel om van de slaap, dus hij moest haar wel de trap op dragen!

TRUDY: Dat geloof ik niet; Moe is nooit moe! Vreemd hoor! En wie bent u? Ik ben Trudy, verkleed als Surinaamse Piet!

OPA: Dat klopt, je kent haar niet, maar zij is vanavond mijn broertje Niels.

ANS: Ans, leuk je te ontmoeten. Jij bent zijn kleindochter?

TRUDY: Inderdaad! Ik heb u vanavond met Napoleon zien dansen!

OPA: Dat klopt, maar ik heb Napoleon verslagen!

ANS: Hij wilde met alle geweld, dat we met zijn tweetjes hier een uitsmijter zouden eten.

OPA: Alleen ben ik bang, dat je vader ook in bed kruipt en dat de beloofde uitsmijters niet bij ons aankomen!

TRUDY: Als pa hier toch niet meer komt, dan kan Gefjon wel weer komen!

OPA: Gefjon? Wie is dat nou weer?

TRUDY: Mijn lover! Alleen,.... we moeten pa nog overtuigen!

OPA: Bedoel je die Sinterklaas?

TRUDY: Ja, Sinterklaas is mijn lover! (*roept*) Gefjon, kom maar binnen! Pa is naar boven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto